

слѣдъ това той изпрати единъ и половина баталионъ подкрѣпление прѣзъ Гривицката долина. Този отрядъ бѣ поставенъ подъ началството на Саидъ-бей. Въ минутата, когато тѣзи войски стигнаха въ околността и откъмъ лѣвата страна на пункта D, отъ дѣсно на фронта на сражението се зачу трѣба, която свирѣше „отбой“; командира на баталиона Тали-Симавъ се мъчеше при отстъплението си, да събере три отъ ротитѣ си, които бѣха съвършено разпрѣснати отъ неприятеля; като чу тоя сигналъ, цѣлия баталионъ се разстрои и се спрѣ едва тогава, когато биде посрѣщнатъ отъ подкрѣпленията на Саидъ-бея. Тази случка стана причина за появилия се въ войскитѣ безпорядѣкъ и бѣ единъ отъ главнитѣ поводи за това общо отстъпление.

Руситѣ, обаче, не можаха да се възползватъ отъ него.

Османъ-паша бѣ далъ заповѣдь на батареята при главната квартира да усили огъня и прѣдписа формално на всичкитѣ командири да се държатъ на позициитѣ си. Благодарение на тази енергическа мѣрка, турскитѣ войски можаха да започнатъ пакъ нападателни дѣйствия, прѣвзеха малко помалко, съ послѣдователни пристѣпи, старитѣ си